

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte vo veci podnetu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]
[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] o vrátenie lekárne na predbežnom
prerokovaní takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] sa o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Podaním z 18.3.1993 obrátil sa P [REDAKOVANÉ] na Ústavný súd Slovenskej republiky o začatie konania o podnete, a po vykonanom dokazovaní žiadal vydať rozhodnutie o porušovaní ľudských a občianskych práv vládou Slovenskej republiky, ktorá udržiavaním a zachovávaním stavu vzniknutého v r. 1949 až 1950 nezákonným postupom pri odňatí lekárni súkromným osobám, porušuje základné ľudské práva, konkrétne čl. 11 bod 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Sudca spravodajca vyzval pisateľa doplniť podnet chýbajúcimi údajmi, vykonal dokazovanie vyžiadanim správ od ústredných re-zortných orgánov a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podnet nespĺňa zákonom stanovené náležitosti.

Konanie o ústavných sťažnostiach podľa § 49 až 58 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov predpokladá preukázanie porušenia základných práv a slobôd právoplatným rozhodnutím orgánu, uvedené v článku 127 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli

porušené základné práva a slobody občanov, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Stážnosť pisateľa podnetu neobsahovala tvrdenie, že k porušeniu základných práv a slobôd malo dôjsť rozhodnutím už citovaných orgánov. Za tohto stavu bolo možné považovať podanie z 18.3.1993 za podnet v zmysle čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého ústavný súd môže začať konanie aj na podnet právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv.

Ústavný súd Slovenskej republiky bol konštituovaný zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z.. Tento zákon nadobudol účinnosť dňom jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky t.j. dňom 15.2.1993.

Zákon o zriadení ústavného súdu nemá ustanovenie o spätnej účinnosti zákona, a preto platí len na také porušenie práva, ku ktorému došlo po 15.2.1993.

V rámci odstránenia niektorých krívd minulosti boli vydané predpisy, ktoré ustanovili, v akom rozsahu sa majú zmierniť krivdy predchádzajúcich období. Doteraz vydané predpisy o reštitúciách na zmiernenie majetkových krívd neriešia náhrady, ktorých sa dožadujú bývalí lekárnici, príp. ich dedičia, t.j. neupravujú vrátenie lekárenských koncesíí, lekární ako prevádzkových jednotiek in natura, ale ani vo forme finančných náhrad.

Keďže právo domáhať sa vydania lekární doteraz nie je pri- znané právnym poriadkom Slovenskej republiky, nie je možné namie- tať jeho porušenie podnetom na Ústavnom súde Slovenskej republiky podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Právomoc Ústavného súdu Slovenskej republiky je vymedzená Ústavou Slovenskej republiky (čl. 125 až 130 Ústavy SR). Do prá- vomoci ústavného súdu nepatrí účasť na tvorbe právnych predpisov, preto nemôže vláde Slovenskej republiky uložiť povinnosť podať návrh zákona.

Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno
opravný prostriedok.

podat'

V Košiciach, 13. januára 1994

Za správnosť vyhotovenia

JUDr. Ján Klučka

predseda senátu